

Horčičné zrnko

Ked' ho sejú do zeme, je najmenšie zo všetkých semien na zemi, ale keď sa zaseje, vzíde, prerastie všetky byliny a vyháňa veľké konáre, takže v jeho tóni môžu hniezdiť nebeské vtáky.
(Mk4, 31-32)

www.horcicnezrnko.sk

Nová kresťanská webová stránka

Na stránkach nájdete:

- ◇ **Cesty za poznaním Božieho Slova**
(so sprievodcom o. Jánom Majerníkom)
 - ◆ Izrael a Sinaj
 - ◆ Libanon a Cyprus
 - ◆ Severná Mezopotámia (po stopách Noema, Abraháma a sv. Pavla)
 - ◆ Santiago de Compostela a Lurdy
- ◇ **Príbehy a zamyslenia**
pre duchovné povzbudenie
- ◇ **Nad Starým a Novým Zákom**
cyklus poznávania Božieho Slova
- ◇ **Homílie (zvukové nahrávky)**
pre duchovnú formáciu
- ◇ **Z pera kresťanských otcov Východu**
- ◇ **Stvorená krása cez objektív a iné rubriky**

*„Nežime akési stroskotané a porazené kresťanstvo v našej duši - čo to komu dá?
Žime kresťanstvo dynamické, ktoré mení svet smerom ku Kristovi.“*

Rudolf Baláž

UKÁŽKY ZO STRÁNKY:

PRÍBEHY A ZAMYSLENIA

Pápežský kazateľ Raniero Cantalamessa spomína príbeh svojho priateľa, svetoznámeho maliara, o ktorom bolo známe, že vášnivo hľadal Boha. Spočiatku v kresťanstve, ale neskôr sa ho snažil nájsť i vo východných náboženstvách. Odišiel do Tibetu, kde roky žil a stal sa majstrom. Po návrate do vlasti sa stal duchovným guru v Miláne.

Pre mnohých preto bolo prekvapením, keď po 35-tich rokoch hľadania Boha vo východných filozofiách sa vrátil späť do katolíckej Cirkvi. Tu je úryvok z jeho listu, v ktorom Cantalamessovi hovorí o svojom obrátení:

„Bol som v hustom lese, keď vo mne prebehla tá vnútorná revolúcia, ktorá zmenila moje myslenie. Poznal som Kristove slová: „*Ja som cesta, pravda a život*“, ako aj tie „*nik nepríde k Otcovi, iba cezo mňa*“. Ale v minulosti som ich považoval za prehnané a naduté. Ale teraz tieto slová zasiahli stred môjho bytia. Po 35-tich rokoch budhizmu, hinduizmu a taoizmu som bol naozaj priťahovaný Bohom. Napriek tomu som stále pociťoval odpor voči kresťanstvu.

Postupne som však vnímal čosi zvláštne – ako by prítomnosť kohosi mocného. Naďalej som odporoval Kristovým slovám, že iba on je cesta k poznaniu Boha. Odporoval som, ale vnútorný hlas sa neustále vracal ako silná ozvena. Stratil som kontrolu nad sebou a prepadol panike. Vyše tridsať rokov hlbokých meditácií mi v tejto chvíli nijako nepomohlo. Začal som kričať, Áno, Bože, máš pravdu, ale prosím ťa, prestaň!

Potom som bezmocne padol na zem a stratil vedomie. Zároveň som ale cítil, ako ma obkľučuje láska bez hraníc. Neviem, ako dlho som ležal, ale keď som sa prebral, bol som ako znovuzrodený. Nado mnou bolo blankytné nebo a z očí mi stekali prúdy slz. Cítil som sa ako najnehodnejší človek na zemi. A zrazu chápal, čo rozumejú kresťania pod slovom milosť.“

„Keď Boh nad nami zvíťazí, my nikdy neostaneme porazení.“
Prado Flores

NAD STARÝM ZÁKONOM

O DLHOVEKOSTI PRVÝCH ĽUDÍ

Vek prvých ľudí nás zaráža. Najdlhšie žijúci bol Matuzalem, ktorý zomrel vo veku deväťstošesťdesiatdeväť rokov.

Treba vedieť, že v starovekej literatúre zohrávali čísla úplne inú úlohu ako dnes. Preto ich netreba brať doslovne, skôr v nich treba hľadať istú symboliku, ako i umelecký a poetický význam. Napríklad už staré sumerské texty uvádzajú vek svojich panovníkov v astronomických číslach. Jeden žil 36 000 rokov, ďalší 46 800, ešte ďalší 43 200 rokov. Každé číslo je však násobkom čísla 3 600, teda vek prvého je hrou čísel 10 x 3600, vek druhého 13 x 3600 a vek tretieho 12 x 3600.

Podobne aj pri veku patriarchov môžeme nachádzať hru s číslami:

Abrahám žil 175 rokov. 175 rokov = 7 x 5 x 5 (súčet činiteľov je 7 + 5 + 5 = 17)

Izák žil 180 rokov. 180 rokov = 5 x 6 x 6 (súčet činiteľov je 17)

Jakub žil 147 rokov. 147 rokov = 3 x 7 x 7 (súčet činiteľov je 17)

Nepoznáme presne význam prvočísla 17, no je súčtom čísel 7 a 10, pričom význam čísel 7 a 10 je všeobecne známy. Číslo 7 znamená plnosť, číslo 10 uzavretosť, kompletnosť. Teda poukazuje na život hodnotne prežitý pred Bohom.

„Rozumieš, čo čítaš?“ „Ako by som mohol, keď mi to nik nevysvetlí?“ Tieto dve otázky ohľadom porozumenia Písma nachádzame zaznamenané v Skutkoch apoštolských. (Sk8,31)

Častokrát i my chceme čítať či študovať Božie Slovo, ale mu dobre nerozumieme. Preto opäť končí uložené v našich poličkách. Táto stránka sa môže pre vás stať pomocníkom a sprievodcom, aby sa Božie Slovo stalo pre vás zrozumiteľnejším.

CESTY ZA POZNANÍM BOŽIEHO SLOVA

Z BETLEHEMA

Zo správ od starovekých pútnikov Svätou zemou vieme, že sa nadchýnali zlatou nádherou Baziliky Narodenia Pána. Zachovala sa nám však i jedna homília od svätého Hieronyma, ktorá dosvedčuje, že on s nimi toto nadšenie nezdílel. Hovorí: „*Pod zámkom úcty ku Kristovi sme dnes odstránili hlinené jasle a nahradili ich striebornými. Ale pre mňa boli tie, ktoré sa odstránili, ďaleko cennejšie. Zlato a striebro je vhodné pre pohanov. Ku kresťanskej viere patria skôr jasle z hliny. Pán a Stvoriteľ sveta sa predsa nenarodil v zlato a striebre, ale v prachu.*“

O BAZILIKE BOŽIEHO HROBU

Sotva môžeme nájsť na našej Zemi miesto, o ktorom by viac platili slová: „Miesto, na ktorom stojí, je zem svätá“ ako o tom, na ktorom bol ukrižovaný a pochovaný náš Pán.

Už Rimania mali záujem odstrániť toto miesto z povrchu zeme. Preto naň navozili nánosy hliny a na nich postavili pohanský Afroditin chrám. Mysleli si, že takto nastávajúce generácie kresťanov postupne zabudnú na udalosti tohto miesta.

Nemôže však upadnúť do zabudnutia to, čomu chce Boh dať pretrvanie v čase. Keď dal cisár Konštantín vo 4.st. kopať do hĺbky, objavil jaskyňu ako pamiatku na Kristovo zmŕtvychvstanie. „Jaskyňa pred zrakmi mnohých ožila ako sám Vykupiteľ,“ napísal historik Eusebios.

Dnes na Bazilike Božieho Hrobu vidno zub času a žiaľ, i nezhody medzi kresťanskými cirkvami, pre ktoré sú vlastnícke práva ohľadom baziliky viac ako jej obnova. A tak mnohí pútnici ostávajú pred touto bazilikou prekvapení. Očakávajú niečo veľkolepé a ohromujúce, a pritom ich sprievodca priviedol pred starý chátrajúci chrám.

Ten však možno vnímať aj ako „*vekom zošedivenu matku, do tváre ktorej vryl boj dlhých storočí hlboké stopy. Pre zbožného pútnika sú tak vrásky jej zostarnutej tváre ctihodné, lebo mu rozprávajú jej dejiny a vlastné dejiny človeka sú do týchto dejín neustále vťahované.*“

KREŠŤANIA V LIBANONE

V tejto krajine Blízkeho Východu žije až 35 percent kresťanov. Libanon je teda najkresťanskejšou krajinou arabského sveta. Pred občianskou vojnou ich tu žilo až okolo 50 percent. Mnohí však, znechutení politikou Libanonu, odišli na Západ. Okrem kresťanov tu žijú suniti, šiiti a drúzovia.

Viaceré kresťanské komunity sú sústredené v malebných horských oblastiach. Tu žijú iba kresťania - noha moslima sem akoby ani nevkrčila. Niežeby moslimovia nemali o to záujem. Ale kresťania ich sem nevpuštali. Nikdy nepredali pôdu moslimovi. Vždy len kresťan kresťanovi.

Kresťania sú najsilnejšou ekonomickou triedou krajiny. S obľubou tu stavajú krásne chrámy, sponzorované predovšetkým z účtov Libanončanov žijúcich v zahraničí. A tak keď jedna rodina postaví kostol, druhá je pohotová postaviť hneď ďalší, krajší.

Naším prekvapením bolo i to, že v nedeľu tu idú do kostola všetci.

NA AKTUÁLNU TÉMU

O HORMONÁLNEJ ANTIKONCEPCII

Na škole sme sa pred dvadsiatimi rokmi učili, že hormonálna antikoncepcia zabraňuje ovulácii, teda uvoľneniu vajíčka. A tak k jeho oplodneniu ani nemôže dôjsť. Dnes to už však neplatí. Vo veľkej miere sa používa antikoncepcia s veľmi nízkymi dávkami hormónov, aby sa znížil výskyt jej nežiaducich účinkov. Nízke dávky hormónov však menia zároveň aj jej mechanizmus pôsobenia a k ovulácii dôjsť môže. Vajíčko môže byť oplodnené. Výstelka maternice je však natoľko stenčená vplyvom hormónov, že nie je schopná ho prijať.

Treba si uvedomiť, že to už nie je zabránenie ovulácii, ale zabránenie rozvoju vzniknutého života.

(všetky uvedené články sú len ukážkami, kompletne texty s fotografiami nájdete na stránke)